

Referat despre legislatorul grec Solon

Probabil ca daca nu s-ar fi nascut in Salamina (644 sau 642 i.e.n.), Solon n-ar fi devenit atat de repede celebru. Pentru ca isi fundamenteaza inceputul carierei politice pe insuccesul atenienilor in lungul razboi cu Megara pentru stapanirea insulei Sakmina (Megara, stat-cetate dorian, pe malul istmului Corint, beneficiind de doua porturi (Niseea si Pegeea), a dezvoltat un intens comert maritim. Conflictul cu Atena a ajuns la intensitate maxima in timpul tiranului Teagenos (640-600 i.e.n.), cand Megara strabate apogeul dezvoltarii sale.).

Dupa lupte sangeroase, infranti categoric, atenienii interzisesera chiar si pomenirea numelui Salarainei. Solon, descendent sarac al vechii familii regale a Medontizilor, refacandu-si averea din comertul pe mare, revine in Atena prin 612 i.e.n.. si, facand uz de dreptul sau de nascut in Salamina, isi face o intrare spectaculoasa in Atena, Infruntand interdictia. inaltat pe borna din piata publica (agora), de unde se rosteau discursurile, Solon isi striga poemul compus de el insusi, oare era de fapt o indrazneata chemare la lupta pentru Salamina: "...Sa pornim spre Salamina, / Sa ne batem pentru aceasta frumoasa insula, Sa stergem rusinea de nssuportati!" Nici nu era greu, dealtfel, sa-i inflacarezi pe atenieni, gata oricand sa se bata cu urmasii dorienilor.

Rivalitatea dintre numeroasele cetati ale Greciei data din vremurile ancestrale ale aheilor, luptatori redutabili, pe care atenienii ii mosteneau intr-o oarecare masura, Atena fiind una din enclavele in care aheii rezistasera, alaturi de ionieni si eolieni, invaziei doriene. In vremea in care Soion isi rostea poemul, Atena Incepea sa se numere intre statele puternice ale Peninsulei. Favorizata de pozitia sa excentrica, In peninsula Atticii, marginita la vest de golful Saronic si la est de stramtoarea Eurip (ce-o desparte de insula Eubeea), inconjurata la nord-vest de munti, posedmd o clmpie strabatuta de raurile Cefisos si Ilisos, beneficiind de porturi naturale apropiate, oa Phaloronul si Pireul, targul Atenei, constituit pe flancul fortaretei Acropolei (platou stancos, inalt de 156 m), a progresat cu rapiditate. in perioada post-miceniara, teritoriul Atticii se diviza in mici cetati conduse de basilei. Tezeu, intemeietorul familiei regale a Teseizilor (mai existau regii Melantizi si Medontizi), unifica prin secolul al XII-lea i.e.n. triburile attice (phili) intr-o singura comunitate (procedeu intalnit mai tarziu si la Sparta, numit sinecism). Deosebiriile dintre phili s-au mentinut, inasa, datorita grupurilor sociale de baza din triburi, familiile (genos), precum si criteriilor religioase (zei proprii) dupa care familiile formau fratriile.

Treptat, Atena ajunge unul dintre cele mai stralucite focare de cultura ale vechii Elade. Alfabetul grec, format prin secolul al VIII-lea i.e.n, pe baza valorificarii alfabetului fenician, dar, spre deosebire de acesta, desemnand si vocalele, s-a fixat cu repeziciune in Attica. Creatiile intregii lumi eline erau bine primite de atenieni si probabil ca nicaieri in lumea greaca nu erau mai bine decafc in Atena pastrate traditiile, religioase si istorice ale grecilor. In Atena oricine auzise recitarile integrale ale operelor lui Honier si Hesiod; copiii Atenei stiau pe de rost ierarhia si functiile din mitologia greaca, cea mai bogata dintre vechile mitologii. Din operele lui Homer, Iliada si Odiseea, si a lui Hesiod, Teogonia, care sistematizeaza lumea zeilor, orice atenian aflase ca la inceputul lumii existau Chaosul, Pamantul (Gea), intunecatul Tartar si Dragostea (Eros). Gea l-a nascut apoi

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

pe Uranos (cerul), iar acesta a dat nastere Titanilor. Unul dintre Titani, Cronos, s-a casatorit cu Rhea si astfel s-au nascut zeii. Mezinul Zeus, i-a invins pe Titani, inclusiv pe Cronos si a devenit stapanul lumii. Zeitele si zeii cei mai populari in lumea greaca sunt fiii pe care Zeus i-a avut cu sotiiile sale (Hera, Demeter).

Dupa poezia epica homerica si hesiodica, in Atena a inceput sa se afirme mai cu seama in secolul al VII-lea i.e.n., poezia lirica. Ea era stralucit reprezentata de Arhiloch din Paros. Cand poezia lirica antica a atins apogeul, la sfirsitul secolului al VII-lea i.e.n., prin lirismul erotic al poetesei din Lesbos, Sapho, precum si prin imnurile, cantecele de pahar si erotice ale compatriotului acesteia, Alceu, contemporan cu ea, atenienii i-au facut o buna primire.

Solon, el insusi poet liric, om cu vasta cultura, aprecia in mod deosebit astfel de poezie. Pe de alta parte, in viata Atenei, pe plan politic-social, incepuse sa actioneze, inca din secolul al VIII-lea i.e.n., un alt factor de progres: limitarea puterii regale si cresterea puterii de grup a nobililor bogati, eupatrizii (cei din parinti nobili), din randul carora incep a fi alesi carmuitorii, numiti arhonti. Ei faceau parte din cea mai bogata patura a eupatrizilor, asa-numitii penta-kosiomedimnoi (care recoltau 500 medimne, sub forma solida, de graunte, sau lichida, de vin sau ulei). Initial erau doi arhonti, unul ca sef al guvernului, numit arhonte eponim, al doilea ca sef al armatei, arhonte poiemarh; prin secolul al VII-lea regele devine al treilea arhonte cu functia de sef al cuitului, iar mai tarziu sunt adaugati alti sase arhonti tesmo-thetai, cu sarcini in lesgislatie si justitie.

La expirarea mandatului, arhontii intrau in Areopag, un fel de tribunal suprem, dar si de "parlament", deoarece exercita controlul asupra activitatii arhontilor, carora le facea recomandari si, totodata, era considerat pastratorul traditiei. in Areopagul atenian, ale carui intruniri se tineau pe o stanca inchinata zeului razboiului, Ares (de aici numele institutiei), intrau numai eupatrizii.